

Dolnośląska Izba Lekarsko-Weterynaryjna

50-344 Wrocław, ul. Sopocka 21/2
e-mail: biuro@dilwet.pl, www.dilwet.pl

tel./fax 71 322 03 45

Wrocław, dnia 08.10.2024 r.

Usługodawca:

Veterinary Application OÜ
Lõõtsa tn 5, 11415
Estonia, Tallinn,

Procesor

JohnCube spółka z o.o.
ul. Świętego Józefa 13
Polska, Rybnik

CEO aplikacji VetApp

Mariusz Andrych

Szanowni Państwo,

Dolnośląska Izba Lekarsko – Weterynaryjna po zapoznaniu się z notatki prasowymi oraz informacjami na stronie <https://vetapp.app/>, a także po spotkaniu z p. Mariuszem Andrychem w dniu 12 września 2024 r., wyraża głębokie zaniepokojenie, co do zgodności świadczonych usług z przepisami prawa.

I. Regulacje zawarte w Regulaminie serwisu internetowego oraz aplikacji mobilnej Veterinary Application / VetApp

Zgodnie z § 1 ust. 2.1. jedną z usług świadczonych odpłatnie przez Usługodawcę jest wideokonsultacja. Pod pojęciem wideokonsultacji należy rozumieć cyt. (podkreślenia własne) „jedną z usług dostępnych w ramach Aplikacji i Serwisu, polegającą **na sprawdzeniu** na życzenie Usługobiorcy poprawności pre-diagnozy **przez Konsultanta posiadającego wykształcenie weterynaryjne** w formie **rozmowy na odległość**, w trakcie której Konsultant nie będzie dokonywał wywiadu weterynaryjnego, nie będzie wskazywał sposobu leczenia, nie będzie pobierał żadnych informacji od Usługobiorcy wykraczających poza zakres wykonanej przez niego w aplikacji pre-diagnozy. **Działania Konsultanta mają wyłącznie potwierdzić lub zaprzeczyć prawidłowości pre-diagnozy**. Działania dokonane przez Konsultanta nie stanowią działań polegających na świadczeniu usługi weterynaryjnej zgodnie z

przepisami ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt. W celach weryfikacji jakości udzielanych wideokonsultacji, mogą one być nagrywane przez Usługodawcę. Szczegółowe informacje w tym zakresie znajdują się w Polityce prywatności VetApp”.

W § 2 ust. 6 jest dodatkowe zastrzeżenie: „6. Poza możliwością skorzystania przez Użytkownika z funkcjonalności dostępnych w ramach Wywiadu oraz Wyniku, Serwis oraz Aplikacja oferują również funkcjonalność polegającą na możliwości skorzystania przez Użytkownika z Wideokonsultacji przeprowadzanej przez Konsultanta współpracującego z aplikacją/serwisem. Wideokonsultacje nie mają charakteru świadczenia usług weterynaryjnych w rozumieniu ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt z dnia 18 grudnia 2003 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 24). Zadaniem Konsultanta jest wyłącznie **wskazanie** na życzenie Usługobiorcy czy wygenerowana przez algorytm (system) **pre-diagnoza jest prawidłowa lub zaprzeczenie tej okoliczności**. Usługodawca zastrzega, że Wideokonsultacja nie może zastępować usług weterynaryjnych i celem uzyskania końcowej porady i celem wykonania szerokiej i kompleksowej diagnostyki zalecana jest każdorazowo wizyta w zakładzie leczniczym dla zwierząt w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1-4 wskazanej powyżej ustawy”.

Zgodnie z § 5 ust. 4 „Odpłatność w zakresie Wideokonsultacji uzależniona będzie od długości Wideokonsultacji oraz pory jej udzielenia, a także od osoby udzielającej Wideokonsultacji. O przewidywanym koszcie Wideokonsultacji Użytkownik będzie każdorazowo powiadomiony przed przystąpieniem do Wideokonsultacji. Opłata pobierana jest z góry, za pośrednictwem płatności wskazanych w pkt 2.”

Z doniesień prasowych oraz z informacji od p. Mariusza Andrycha wynika, że w ramach VetApp dostępna jest usługa konsultacji z lekarzem weterynarii (cyt. „nasza aplikacja w kilka sekund postawi wstępną diagnozę, wskaże dalsze rekomendacje postępowania i w razie potrzeby ułatwi **konsultację z lekarzem weterynarii**. To nieocenione wsparcie dla właścicieli zwierząt domowych – mówi Mariusz Andrych, CEO startupu”¹, cyt. „Dzięki funkcjom takim, jak pre-diagnoza, która pozwala na weryfikację objawów choroby pupila, **konsultacje z lekarzem weterynarii online** czy zarządzanie zdrowiem czworonogów w ramach pielęgnacji czy diety, VetApp stanowi integralną część codziennej opieki nad zwierzętami”²; cyt. „Dzięki analizie objawów podanych przez opiekunów, VetApp identyfikuje potencjalne schorzenia, udostępniając w trybie natychmiastowym pre-diagnozę, a w przypadku takiej konieczności - online’owe konsultacje z lekarzami weterynarii”³).

Po zalogowaniu się do aplikacji (Dolnośląska Izba Lekarsko – Weterynaryjna dysponuje zrzutami ekranu z dnia 18 września 2024 r.) są dostępne następujące zakładki:

- a) Pod zakładką „Strona startowa” zakładka „Diagnozuj” (diagnoza zwierzęcia jest usługą weterynaryjną);
- b) W zakładce „Konsultacja ze specjalistą” możliwa jest „Wideokonsultacja” bez pre-diagnozy z możliwością podania wideokonsultacji (czyli specjalista dokonuje wywiadu weterynaryjnego);

¹ <https://mycompanypolska.pl/index.php/artypul/vetapp-zapowiada-nowa-aplikacje-to-przelom-w-weterynarii/13371>, sprawdzono dnia 17 września 2024 r.

² <https://www.wroclaw.pl/zielony-wroclaw/darmowa-aplikacja-wspierajaca-opieke-nad-zwierzetami-vetapp-pobierz>, sprawdzono dnia 17 września 2024 r.

³ <https://www.pap.pl/mediaroom/rewolucyjna-aplikacja-weterynaryjna-vetapp-nowoczesna-odslona-opieki-nad-zwierzetami>, sprawdzono dnia 17 września 2024 r.

- c) Opcja nazywa się „zaplanuj konsultację z lekarzem weterynarii” (konsultacja z lekarzem weterynarii jest usługą weterynaryjną);
- d) Po zalogowaniu aplikacja jednoznacznie wskazuje, że usługa dotyczy konsultacji z lekarzem weterynarii/ porady lekarskiej (konsultacja z lekarzem weterynarii jest usługą weterynaryjną).

Na marginesie, jak wskazano powyżej, z treści aplikacji i poszczególnych jej zakładek bezpośrednio wynika, że użytkownik może zdiagnozować zwierzę i zasięgnąć konsultacji specjalisty. Z treści regulaminu natomiast wynika, że podmiot udostępniający aplikację nie traktuje powyższego jako diagnozowania zwierzęcia. Opisana praktyka może zostać uznana za nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 23.08.2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym. Zgodnie z art. 5 ust. 2 pkt 2) powyższej ustawy działaniem wprowadzającym w błąd jest rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji lub rozpowszechnianie prawdziwych informacji w sposób mogący wprowadzać w błąd. Jeśli w treści aplikacji jest wprost odwołanie do „diagnozy” zwierzęcia, a z regulaminu wynika, że zwierzę nie jest w istocie diagnozowane w rozumieniu diagnostyki uregulowanej w ustawie o zlz, jako usługa weterynaryjna, to istnieje uzasadnione przekonanie, że powyższe może wprowadzać konsumenta w błąd.

II. Pojęcie usługi weterynaryjnej

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 24 ze zm.) Usługa weterynaryjna jest czynnością mającą na celu zachowanie, ratowanie lub poprawę zdrowia zwierząt i ich produktywności, polegającą w szczególności na:

- 1) badaniu stanu zdrowia zwierząt;**
- 2) rozpoznawaniu, zapobieganiu i zwalczaniu chorób zwierząt;
- 3) leczeniu zwierząt;
- 4) udzielaniu porad i konsultacji;**
- 5) pielęgnacji zwierząt;
- 6) wydawaniu opinii i orzeczeń;**
- 7) wykonywaniu czynności związanych z określeniem zdolności rozrodczych zwierząt i ich zaburzeń oraz biotechniką rozrodu;
- 8) wykonywaniu detalicznego obrotu produktami leczniczymi weterynaryjnymi, paszami leczniczymi oraz wyrobami medycznymi przeznaczonymi dla zwierząt, na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
- 9) wykonywaniu badań laboratoryjnych i innych badań diagnostycznych, zwanym dalej "usługami laboratoryjnymi".

Zgodnie z art. 2 ust. 2 przywołanej ustawy usługi weterynaryjne mogą być świadczone przez lekarza weterynarii posiadającego prawo wykonywania zawodu, z zastrzeżeniem art. 3 dotyczącego uprawnień technika weterynaryjnego, w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt.

Wynagrodzenie za usługi weterynaryjne świadczone przez zakład leczniczy dla zwierząt ma charakter umowy - art. 25 ust. 2 ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt. Zakład leczniczy dla zwierząt może być utworzony i prowadzony przez osoby fizyczne, osoby prawne albo jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości, prawnej, a kierownikiem zakładu leczniczego dla zwierząt, może być wyłącznie lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - art. 5 ww. ustawy. Zakład leczniczy posiada stałą siedzibę i musi spełniać

określone prawem wymagania dotyczące infrastruktury - art. 6 ust. 1 i art. 7-11 ustawy o zlz. Organizację i funkcjonowanie zakładu leczniczego określa regulamin nadany przez podmiot, który go utworzył - art. 15 ust. 1 ustawy o zlz. Zgodnie z obowiązującym od dnia 27 grudnia 2008 r. przepisem art. 16 ust. 1 ustawy o zlz, prowadzenie zakładu leczniczego dla zwierząt jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Prowadzenie takiego zakładu podlega wpisowi do ewidencji działalności gospodarczej albo do Krajowego Rejestru Sądowego oraz do ewidencji działalności regulowanej - art. 17 ust. 1 i art. 16 ust. 1 ustawy o zlz.

Natomiast zgodnie z art. 30 ustawy o zlz Kto świadczy usługę weterynaryjną, nie mając do tego odpowiednich uprawnień, podlega karze ograniczenia wolności lub grzywnie. Orzekanie w sprawie o czyn określony w ust. 1 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Niezależnie od powyższego lekarz weterynarii, który świadczy usługę lekarsko – weterynaryjną zdalnie, tj. bez zbadania zwierzęcia, podlega odpowiedzialność dyscyplinarnej. W ustawie o zakładach leczniczych nie ma przepisów szczególnych na wzór art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 799 ze zm.). Jak wskazała Krajowa Rada Lekarsko – Weterynaryjna cyt. „Jednocześnie nie sposób uznać, iż czynność w rodzaju (...) udzielania porad i konsultacji mogą być wykonywane z należytą starannością i rzetelnością bez bezpośredniego zbadania zwierzęcia, występującego w roli pacjenta, tym bardziej, że przecież nie sposób przeprowadzić z nim szczegółowego wywiadu”. Wyraźnie zresztą wyraża to art. 17 ust. 2 w zw. z art. 26 Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii wprost stanowiąc, że „Lekarz weterynarii nie może podejmować leczenia zwierzęcia bez jego zbadania”

Zgodnie z przywołaną ustawą lekarz weterynarii świadczy usługi weterynaryjne w prowadzonym zakładzie leczniczym dla zwierząt a tym samym Ustawa nie przewiduje zapisów pozwalających na świadczenie usług weterynaryjnych na odległość – a to bez bezpośredniego kontaktu lekarza z pacjentem.

Jedynym wyłomem jaki znajdziemy w ustawie jest możliwość świadczenia usługi weterynaryjnej poza siedzibą zakładu leczniczego dla zwierząt na wniosek właściciela pacjenta – jednak nadal jest to czynność bezpośrednia polegając na wyjeździe lekarza weterynarii do pacjenta.

Zgodnie ze stanowiskiem Krajowej Izby Lekarsko Weterynaryjnej w zakresie świadczenia usług online przez lekarzy weterynarii brak jest zapisów prawych umożliwiających świadczenie usług weterynaryjnych na odległość. W stanowisku podkreślono również, że świadczenie usług weterynaryjnych bez zbadania zwierzęcia może stanowić naruszenie przepisów – w tym ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt oraz kodeksu etyki lekarza weterynarii. Nie można pomijać, że już nawet Kodeks Etyki Lekarza Weterynarii zobowiązuje do zbadania zwierzęcia. Co najważniejsze w tym punkcie – Krajowa Izba stoi na stanowisku, że **nie jest istotne w jaki sposób zostanie nazwana usługa świadczona przez danego przedsiębiorcę w Regulaminie np. rozmowa telefoniczna z lekarzem weterynarii czy też sugestie lekarza weterynarii to wykładni tego czy jest to usługa weterynaryjna należy dokonać nie po nazwie a po jej treści**. Daje to jasno do zrozumienia, że wszelkie tego typu działania traktować należy jako usługę weterynaryjną⁴.

⁴ Stanowisko Krajowej Izby Lekarsko Weterynaryjnej w zakresie świadczenia usług weterynaryjnych na odległość (online) <https://vetpol.org.pl/stanowiska-prezydium-krllw/> oraz Aktualizacja stanowiska Krajowej Izby Lekarsko Weterynaryjnej co do świadczenia usług weterynaryjnych na odległość <https://www.vetpol.org.pl/strona-aktualnosci>.

Zgodnie natomiast z art. 147a Kodeksu wykroczeń Kto wykonuje działalność leczniczą lub prowadzi zakład leczniczy dla zwierząt bez wymaganego wpisu do rejestru lub ewidencji, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

III. Wideokonsultacja jako usługa weterynaryjna

Dokonując subsumpcji ustalonego stanu faktycznego z przepisami prawnymi Dolnośląska Izba Lekarsko – Weterynaryjna wskazuje, że w pierwszej kolejności oceny czy coś jest usługą weterynaryjną lub nie należy ocenić przez pryzmat spełnionych warunków określonych art. 2 ustawy o zlz, niezależnie od jakichkolwiek zastrzeżeń słownych, bowiem nie mają one wpływu na faktyczny charakter świadczonej usługi. Jeżeli są spełnione warunki brzegowe określone ustawą, to usługa ma charakter usługi weterynaryjnej, a sformułowania takie jak „Działania dokonane przez Konsultanta nie stanowią działań polegających na świadczeniu usługi weterynaryjnej zgodnie z przepisami ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt” pozostają dla oceny stanu prawnego indyferentne.

IIIa. Podmiot udzielający „wideokonsultacji”

Zgodnie z Regulaminem (<https://vetapp.app/terms-and-conditions> , wersja z dnia 17.09.2024 r.) jest to cyt. „Konsultant posiadający wykształcenie weterynaryjne”. Z doniesień prasowych i informacji dostępnych na stronie wynika, że „wideokonsultacji” udziela lekarz weterynarii (brak jest informacji, czy posiadający prawo wykonywania zawodu, czy tylko osoba, która ukończyła kierunek studiów lekarsko – weterynaryjny”). W przypadku, gdy jest to lekarz weterynarii posiadający PWZ to jest spełniony warunek podmiotowy z art. 2 ust. 1 ustawy o zlz.

Jeżeli nie jest to lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu (PWZ) to mając na uwadze okoliczności podniesione w pkt IIIb – IIIc pojawia się zagadnienie świadczenia usługi weterynaryjnej przez osobę bez uprawnień (szerzej na ten temat w pkt IV).

IIIb. Przedmiot „wideokonsultacji”

Zgodnie z Regulaminem „wideokonsultacja” polega na „sprawdzeniu (...) poprawności pre-diagnozy” , w trakcie, które są pobierane informacje od Usługobiorcy niewykraczające poza zakres wykonanej przez niego w aplikacji pre-diagnozy. Tym samym, jeżeli w ramach pre-diagnozy uzupełniane są symptomy, to następnie w granicach informacji podanych przez Usługobiorcę Konsultant potwierdza/uzupełnia informacje zadając pytania uszczegóławiające. Działania takie mają niewątpliwie charakter wywiadu weterynaryjnego, bowiem jakiegokolwiek pytanie dotyczące zachowania, ratowania lub poprawy zdrowia zwierzęcia takim wywiadem weterynaryjnym jest, nawet jeżeli będzie polegało na potwierdzeniu prawidłowości zaznaczenia objawów w aplikacji.

IIIc. Cel „Wideokonsultacji”

Celem jest „potwierdzenie lub zaprzeczenie prawidłowości pre-diagnozy”. Dodatkowo sama jakość „wideokonsultacji” podlega weryfikacji, co do jakości. Czyli mając wynik pre-diagnozy, lekarz weterynarii na podstawie wywiadu niewykraczającego poza zakres wykonanej przez Usługobiorcy w aplikacji pre-diagnozy potwierdza (ewentualnie zaprzecza), że pre-diagnoza jest pozytywna. Zatem w przypadku potwierdzenia pre-diagnozy dochodzi w faktyczny sposób do diagnozy zwierzęcia. Bowiem jeżeli lekarz weterynarii posiadający PWZ potwierdza pre-diagnozę to znaczy, że stwierdza jednostkę chorobową. Do potwierdzenia pre-diagnozy dochodzi pomimo tego, że zwierzę nie zostało zbadane (co podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej), jest to wykonywanie w innym miejscu niż zakład

lecniczy dla zwierząt (wykroczenie) i odbywa się zdalnie (w polskim porządku prawnym zdalna diagnoza zwierząt jest niedopuszczalna).

Na marginesie wątpliwości budzi również fakt ograniczenia Konsultanta w zakresie zadawania pytań i poddaje pod wątpliwość jakość świadczonej usługi. Skoro Konsultant „nie będzie pobierał żadnych informacji od Usługobiorcy wykraczających poza zakres wykonanej przez niego [Usługobiorcę] w aplikacji pre-diagnozy”, to w jaki sposób ma dokonać potwierdzenia/zaprzeczenia pre-diagnozy, skoro nie wolno mu zadać pytań uzupełniających, które mogą okazać się jednak niezbędne do prawidłowej oceny stanu zwierzęcia.

I wreszcie, co jeżeli jednak lekarz weterynarii zada dodatkowe pytania, kierując się rzetelnością zawodową, w wykroczy poza zakres wykonanej przez niego [Usługobiorcę] w aplikacji pre-diagnozy.

III d. Nazwa usługi

Sama nazwa usługi to „wideokonsultacja”, gdzie przedrostek „wideo-”, wskazuje jedynie na zdalność. A zgodnie z art.2 ust. 1 pkt 4 ustawy o zlz udzielanie konsultacji mających na celu zachowanie, ratowanie lub poprawę zdrowia zwierząt i ich produktywności. Weryfikacja pre-diagnozy, a następnie jej potwierdzenie lub zaprzeczenie niewątpliwie jest konsultacją, o której mowa w art.2 ust. 1 pkt 4 ustawy o zlz.

IV. Uwaga końcowa

Niezależnie od argumentacji wskazanej w pkt I – III, co do zakresu podmiotowego, tj. świadczenia usług weterynaryjnych przez lekarza weterynarii za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w ramach innej formy działalności gospodarczej niż zakład leczniczy dla zwierząt, podnieść należy, że również nie jest prawnie dopuszczalne, aby usługę weterynaryjną (a jest nią niewątpliwie „usługa wideokonsultacji” w ramach VetApp) wykonywał inny podmiot niż lekarz weterynarii, a to z następujących przyczyn:

1. Udzielanie konsultacji dotyczących zwierzęcia jest usługą weterynaryjną.
2. Usługa weterynaryjna może być świadczona przez lekarza weterynarii, z zastrzeżeniem art. 3 ustawy o zlz (kompetencje technika weterynarii).
3. Usługa weterynaryjna nie może być świadczona zdalnie,
4. Usługa weterynaryjna może być świadczona w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt.
5. **Świadczenie usług weterynaryjnych bez posiadania odpowiednich uprawnień** lub prowadzenie zakładu leczniczego dla zwierząt bez wymaganego wpisu do ewidencji podlega odpowiedzialności karnej (art. 30 ust. 1 ustawy o zlz oraz art. 147a ust. 1 Kodeksu wykroczeń).

Profesja lekarza weterynarii zaliczana jest do tzw. zawodów zaufania publicznego. Jedną z ich cech jest limitowanie dostępu do zawodu poprzez m.in. określenie specyficznych kwalifikacji, wykształcenia i umiejętności, zweryfikowanych przez odpowiednie gremia w przepisowym postępowaniu, przyznających tzw. prawo wykonywania zawodu. Celem tej procedury jest umożliwienie przeprowadzania czynności zawodowych tylko przez takie osoby, które będą gwarantowały ich niezbędną jakość. Na zagadnienie to zwrócił uwagę Trybunał Konstytucyjny, który w wyroku z dnia 2 lipca 2007 r. (sygn. akt: K 41/05 OTK-A 2007/7/72) podkreślił, że jednym z

komponentów takiego zawodu jest „występowanie sformalizowanej deontologii zawodowej oraz rękojmia należytego i zgodnego z interesem publicznym wykonywania zawodu, gwarantowana z jednej strony przez wysokie bariery dostępu do wykonywania każdego z zawodów zaufania publicznego, obejmujące nie tylko wymóg ukończenia odpowiedniego szkolenia, lecz również reprezentowanie odpowiedniego poziomu etycznego, z drugiej – sprawowaną w interesie publicznym pieczęć organów samorządu zawodowego”. Podobne zapatrywania prezentowane są również w piśmiennictwie. Wskazuje się w nim, że atrybutem zawodu zaufania publicznego jest osobiste jego wykonywanie przez osoby mające wysokie kwalifikacje, sprawdzone w procesie dopuszczania do zawodu⁵. Czynności zawodowe powinny być zatem realizowane jedynie przez osoby spełniające te warunki. Przepisy korporacyjne, regulujące poszczególne profesje medyczne, zawierają więc regulacje chroniące, również na płaszczyźnie karnoprawnej, monopole ich przedstawicieli w zakresie wykonywania czynności zawodowych.

Odpowiedzialność karnoprawna pojawia się zarówno w przypadku, gdy usługę weterynaryjną będzie świadczyć osoba, która nie jest lekarzem weterynarii z uprawnieniem do wykonywania zawodu (lub technikiem weterynarii w warunkach określonych w art. 3 zlz), jak również, gdy taką usługę wykona lekarz weterynarii mający PWZ, ale nie w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt. Dodatkowo należy podkreślić, że w prawie polskim nie ma podstaw do świadczenia usług weterynaryjnych zdalnie, co jest dodatkową samodzielną przesłanką odpowiedzialności dyscyplinarnej lekarza weterynarii.

Zgodnie z ustaleniami ze spotkania z dnia 12 września 2024 r. korespondencję w zakresie usług świadczonych elektronicznie przez Veterinary Application OÜ kieruję bezpośrednio do Pana Mariusza Andrycha, jako osoby umocowanej w zakresie komunikacji z podmiotami zewnętrznymi.

p. o. PREZES
Rady Dolnośląskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

dr n. wet. Wojciech Hildebrand

⁵ Smarż J. Definiowanie pojęcia „zawód zaufania publicznego” StudiaPrawnicze. 2012; 3 (191): s. 147, <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=1130433>.

